

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500 —; pentru particulari Lei 400 —; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300 —. În străinătate Lei 800 —. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6 —

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Nouile legi financiare. — Corneliu Gioranu. — Unificarea contribuțiilor directe. — O critică deplasată. — Majorarea taxelor de timbru. — Calea și scopul politicii bancare săseștil. — Impozite. Legea timbrului. — Invitare la abonament și rugare. — *Cronică:* Cătră cetitori. Urcarea capitalului social la banca „Albina” Sibiu. Senatori ai Camerelor de comerț și industrie. Director la Banca Națională Sucursala Tg.-Murăș. Stabilizare fără împrumut? Societățile de asigurare din România. Un institut pentru cercetări economice împotriva sporirii impozitului pe venitul global. — Situațiunea sumară a Băncii Naționale a României. — Cursul Valorilor la București.

Nouile legi financiare.

De anul nou cetățenii și lumea producătoare a primit un cadou neplăcut: sporirea impozitelor. S'a mărit taxa de timbru, cu ceace ne ocupăm în altă parte a revistei. S'a înființat o taxă specială variind dela 1000 Lei la 8000 Lei pe automobile, s'a sporit taxele de consumație la alcoolurile și băuturile spirituoase, impozitul pe cifra de afaceri și s'a mărit unele dintre impozitele directe; impozitul după venitul mobilier și imobilier precum și după venitul global.

Toate aceste sporiri de impozite sunt justificate de guvern prin necesitatea de a asigura echilibrul bugetului pentru anul curent și a acoperi în acelaș timp deficitul bugetului din anul trecut.

Argument foarte puternic, recunoaștem și noi, știind bine că statul trebuie să-și asigure resursele sale de venit, totuși aceste legi ni se par pripite și menite să lovească prea tare în interesele contribuabililor cinsși.

Dacă n'avem nimic de obiecționat contra taxelor asupra automobilelor, (cu rezerva că aceste taxe ar fi trebuit stabilite luându-se de bază de impunere factura, prețul mașinei și nu greutatea) și contra sporirii taxelor de consumație asupra alcoolului și băuturilor spirituoase, nu putem să nu protestăm contra sporirii impozitului pe cifra de afaceri, majorării impozitelor directe și în special contra sporirii impozitului după venitul global.

Desigur statul trebuie să-și creeze venituri, însă nu în felul început. Noi am lăudat și încurajat inițiativa guvernului trimbițată în toată presa, de a comprima cheltuielile, respectiv a le suprima cele inutile, indicând unele funcțiuni parazitare. Dacă s'a făcut puțin: suprimarea comisariilor de pe lângă camerele de agricultură și unii diurniști, nu înseamnă că nu se putea și nu trebuia să se facă mai mult. În loc ca să se desființeze seria nesfârșită de inspectori, comisari și chiar unele ministere, s'a mai creiat unele noi, legi votate tot în pripă. (Al doilea subsecretariat de stat la ministerul de agricultură și domenii).

Majorarea impozitelor pe cifra de afaceri va scumpi din nou viața, astfel va avea repercusiuni nu numai asupra comerțului și așa anemiata de criza fără de sfârșit, dar și asupra tuturor ramurilor de producție.

Majorarea impozitului pe venitul mobilier va avea drept efect urcarea do-

bânzilor, în orice caz va constitui o piedecă pentru scăderea lor.

Însă cea mai nedreaptă este sporirea impozitului pe venitul global, pentru veniturile globale impozabile până la 40.000 de Lei inclusiv cu 10 la sută și pentru veniturile globale mai mari de 40.000 de Lei cu 20%.

Dl. Ministru de finanțe justifică în expunerea sa de motive aceasta majorare susținând, că:

„In vremuri de grea cumpănă însă și pentru asigurarea unei stări mai bune la sporurile de sarcini trebuie să participe toți cetățenii fără și într'o măsură cât mai apropiată de puterea lor contributivă.

Veniturile impozabile la global constituie elementul cel mai apropiat de realitate sub acest raport, căci concretizează totalitatea veniturilor realizate de cetățean. Iată de ce: împinși de necesitate, majorarea s'a făcut asupra acestui impozit.

Noi credem că dl. Ministru de finanțe greșește când afirmă că la aceasta majorare de impozit participă toți cetățenii. Participă de fapt numai contribuabilul cinstit și îndeosebi salariații. Și în bugetul pentru anul în curs impozitul cel mai mult îl plătesc salariații publici și particulari, mai mult decât industria și comerțul, — pentru că salariatul nu-și poate ascunde venitul său, până când toate celelalte profesii, excepție cei onești, — foarte puțini de alfeum, — pot și și ascund venitul lor real.

Pentru nevoile imperioase ale statului acel spor de 200 milioane pe care-l așteaptă dl. Ministru de finanțe dela majorarea acestor impozite directe le-ar avea fără aceasta lege menită să îngreuneze foarte mult formarea marilor capitaluri mobiliare, a cărora necesitate este recunoscută și de guvernul nostru. Le-ar avea prin urmărirea și impunerea riguroasă a tuturor cetățenilor, împiedecând eludările și sustragerile de sub impunere.

Sunt oameni cu venituri notorie foarte mari, mai ales în Capitală și în genere în vechiul Regat, dar și la noi, cari plătesc impozit global mai puțin decât un impiegat sau alt umil funcționar.

Protestăm contra acestor legiferări pripite și nenorocite, pentru că noi, ca și marea majoritate a opiniei publice, am așteptat și așteptăm, după promisiunile și asigurările continue, ce s'au făcut și dat, ca noul regim să însemneze schimbare radicală de sistem. Decepția este generală și prea timpurie!

Corneliu Cioranu.

— O sărbătorire a muncii și a capacității. —

O sărbătorire înălțătoare a avut loc, la 15 Decembrie 1928 la Banca Națională a României în București.

A fost sărbătorit, din prilejul împlinirii vârstei de 70 de ani, Directorul în retragere și actualmente președintele Consiliului de Censură a Băncii Naționale a României, dl. *Corneliu Cioranu*.

Sărbătoritul, unul din cei mai vechi, dintre cei mai harnici și cei mai pricepuți funcționari ai Băncii Naționale, a ajuns la înaltul post de director al băncii noastre de emisiune numai și numai grație însușirilor sale personale distinse.

Trecut în serviciul Băncii Naționale a României, dela banca „Albina” Sibiu, al căreia funcționar a fost dela 1879—1881, dl. Cioranu a dezvoltat, în noul său post, o activitate extraordinară, de adevărat pionier și excelent organizator, care a congrescut, în cursul timpului, cu toate fibrele sufletului său, cu banca, ce o servia. Prin munca sa neobosită și rodnică și inițiativele sale și-a câștigat nu numai recunoștința conducătorilor și acționarilor Băncii Naționale, cari l-au ridicat la locul, ce i se cuvenea, ci a reușit să concentreze asupra persoanei sale — ceea ce puținor oameni de situația D-Sale le este dat în viață — și stima și dragostea nefățărită a colegilor, colaboratorilor și subalternilor săi.

Modest din cale afară, Directorului Cioranu nici când nu i-a plăcut sgomoiul și reclama în jurul persoanei și a activității sale, suprema sa mulțămire și satisfacție aflându-o totdeauna în conștiința datoriei împlinite și în roadele durabile ale activității sale.

Manifestarea entuziastă de simpatie și recunoștință, dela 15 Dec. Directorul Cioranu, însă nu a putut-o evita, nici împiedeca. Ea s'a produs spontan, chiar cu riscul de a nu-i fi pe voie, din inițiativa unui

inimos director de Sucursală, dl C. M. Rădulescu, directorul Suc. Tg.-Mureș — mutat acum la Galați și a luat proporții neașteptate. A participat la ea întreg Consiliul de administrație a Băncii, în frunte cu dl Guvernator Burileanu și cu directorii; împreună cu întreg corpul funcționarilor și număroși delegați dela Sucursale din toate unghiurile țării.

Domnul Guvernator în numele Consiliului de administrație relevând activitatea rodnică și meritele sărbătoritului, i-a oferit, drept amintire, o statueta de mare preț reprezentând pe Sămănătorul.

Secr. gen. dl Dem. Cristescu aducând elogiul și felicitând pe dl Cioranu i-a oferit un prețios Album, cu semnăturile autografe ale tuturor funcționarilor din provincie și ale celor superiori dela centrală.

După o alocuțiune a inspectorului gen. dl Basile Alevra, a ținut o emoționantă cuvântare inițiatorul sărbătoririi dl C. M. Rădulescu, care a oferit sărbătoritului, din partea funcționarilor, o statueta de bronz, pe pedestal înalt, reprezentând *munca*, steaua călăuzitoare a directorului Cioranu, toată viața sa.

A răspuns tuturor adânc emoționat sărbătoritul și după un copios bufet, servit de casa Capșa, sărbătorirea a luat sfârșit.

Sărbătorirea dlui C. Cioranu din partea Băncii Naționale a fost o sărbătorire a muncii, a devotamentului și a capacității unui bărbat, care ridicându-se din propriile sale puteri pe înaltul pedestal de director al primului așezământ financiar al țării, n'a fost aici o figură decorativă, ci, timp de mai multe decenii un adevărat organizator și îndrumător.

Ne asociem și noi, din toată inima, la urările de bine, ce s'au adresat cu acest prilej dlui director Cioranu. Să se bucure încă mulți ani în deplină vigoare corporală și spirituală de roadele muncii sale devotate.

Viața și activitatea dir. Cioranu servească de exemplu și de îndemn generațiilor de azi de funcționari de bancă de toate categoriile. Să caute să se ridice la cele mai înalte trepte ale ierarhiei profesionale, prin meritele proprii, prin muncă și devotament, singure în stare a da adevărata satisfacție omului superior și cu simț de demnitate.

Unificarea contribuțiilor directe.

La începutul noului regim ținem de bine să examinăm în acest organ financiar dacă unificarea contribuțiilor directe a ameliorat sau nu regimul, administrarea contribuțiilor directe în Transilvania și în ținuturile alipite și dacă nu, cari sunt cauzele acestui rezultat negativ. Accentuăm că nu voim să discutăm cuantumul, mărirea contribuțiilor directe pentru că

aceste nu sunt mai mici nici la vecinii noștri și nici în Occident.

Credem a nu greși, dacă declarăm dela început că administrarea de azi a contribuțiilor directe se face conform sistemului ce a existat în vechiul Regat, pentru că ceea ce a susținut legea de unificare din sistemul ardelean, — până în prezent nu s'a executat. Condițiunea esențială a acestui sistem este claritatea, preciziunea contabilității, astfel că atât fiscal cât și contribuabilul să fie oricând în stare să poată constata debitul și creditul său. În Transilvania acest scop a fost atins pe de o parte prin cărțile comunale de dare și prin cărțile principale ale percepțorilor de stat și ale direcțiilor financiare, și de altă parte prin foaia sau cărticica de dare a contribuabilului.

Să cercetăm care-i situația de azi.

I. Dacă examinăm *rolurile* (cărțile de dare comunală) redactate după sistemul din vechiul Regat, constatăm, că sunt ținute în condițiuni foarte triste, așa că nici contribuabilul nici fiscalul nu este în stare de a fi în clar cu debitul și creditul său. Intr'adevăr, studiind dispozițiunile art. 104 din legea de unificare a contribuțiilor directe și §§ 275—279 a instrucțiunilor, vom constata că nici nu putea fi alt rezultat. Primul postulat al cărților principale este în general, ca să fie conduse curat și fără ștergeri, ori dispozițiunea Instrucțiunilor, „modificările aduse ulterior rolurilor... se vor nota în roluri cu cerneală de altă culoare”, — a neglijat cu totul acest postulat.

Instrucțiunile au autorizat pe ministrul finanțelor, ca rolurile să le preschimbe — horrendum dictu — în fiecare an și ministrul a și uzat de acest drept și a modificat formularul original al rolurilor de trei ori, însă până în prezent nu a ajuns la formularul din Transilvania, deci nu a ajuns la rezultatul dorit. Pentru modificările ulterioare au servit în Transilvania coloane de adaus și de scăderi și numai prin introducerea lor la roluri vom restitui, respective asigura soliditatea lor, atunci rolurile vor ajunge exactitatea cărților principale.

Dar cel mai important postulat al cărților principale e încheierea anuală a lor. În Transilvania am avut foarte mare grijă de acest lucru așa, că încheierea s'a făcut de două ori, în momentul terminării impunerilor și la sfârșitul anului.

Toate aceste lucrări ministrul finanțelor poate să le ordone oricând, pentru că legea îl autorizează pentru executarea acestor dispozițiuni esențiale.

II. A doua plângere justificată a contribuabilului din Transilvania și ținuturile alipite este neînființarea carnetelor de dare, prin cari se pot constata oricând debitul și creditul contribuțiilor directe. Importanța acestor cărți oricine va recunoaște-o, când este știut că păstrarea chitanțelor separate ce greutate cauzează chiar și pentru intelectuali și câte abuzuri se fac prin aceste chitanțe. Afirmative administratorul financiar din

Cernăuți, neașteptând dispoziția ministerului de finanțe pentru reînființarea carnetelor de dare, a pus în vedere publicului din circumscripția sa, înființarea acestor carnete. O rândunică însă n'aduce primăvara!

Cu această ocaziune este de discutat chestiunea chitanțierelor, deoarece contabilitatea din vechiul Regat le dă foarte mare importanță. Noi nu le găsim potrivite pentru administrarea contribuțiilor directe, pentru că ele cuprind două chitanțe pe filă și sunt de așa mare extensiune, fiind reprivirea lor imposibilă, astfel în special la orașele mari aplicarea lor este foarte dificilă, deci ar trebui omise. Aplicarea chitanțierelor este justificată pentru contribuțiile indirecte și la alte creanțe fiscale, pentru cari nu există carnete de contribuție. Dealtcum chitanțierele nu împiedecă sustragerile frauduloase, dovadă multele delapidări a banilor publici.

În locul acestei garanții obiective ar trebui căutat și instituit garanții subiective. În Transilvania și în ținuturile alipite contribuțiile directe erau administrate de comune și orașe, cari — pe lângă răspunderea lor, — au însărcinat cu aceste agende pe primarul (sau cassarul) și pe notarul comunal, iar la orașe percepțoratele orașenești. În caz de sustragere, delapidare a contribuțiilor directe responsabilitatea a căzut asupra comunelor, deci ele aveau mare grijă să nu se comită iregularități și infracțiuni, pe de altă parte fiscul nu pierdea nimic din creanțele sale. Acest sistem de administrare, de percepere a contribuțiilor directe era mai perfect, ca cel de astăzi, când agenții, agent percepători administrează milioane de contribuții fără a avea nici o garanție de asigurare, și când fiscul în caz de delapidare nu are de unde să se despăgubească.

Comunele, orașele anual prezentau socotelile lor percepțoratelor de stat cu cărțile lor de dare, iar percepțoratele de stat țineau în evidență în mod sumar debitele și creditul comunelor și după verificarea scriptelor comunale, raportau direcțiilor financiare, cari de asemenea aveau numai evidența sumară a debitelor și creditelor percepțoratelor de stat. Erau contribuabili mai mari, cari achitau impozitele lor direct percepțoratelor de stat, — administrarea lor însă s'a încadrat ușor în administrarea generală a contribuțiilor directe.

În această formă de control a administrației contribuțiilor directe, ar fi de prisos dovada achitării impozitelor prin chitanțe luate din chitanțiere. Szi.

(La aceleași concluzii ale colaboratorului nostru ajunge și dl Mihăileanu inspector financiar din Cluj, de origine din vechiul Regat însă stabilit de 9 ani în Cluj, pledând într'un interviu din ziarul „Cuvântul” pentru înființarea carnetelor de contribuții. N. R.)

O critică deplasată.

Cunoscutul regionalism al Bănățenilor, boală de care a suferit totdeauna harnicii noștri confrăți din Banat, a răsuflat, de curând, din nou, în publicitate. De astădată în revista de propagandă bănățenească „Tribuna Banatului” din Timișoara.

Specialistul financiar-economic (?) al numitei reviste, care-și păstrează dealfel, cuminte, anonimatul, supune unei severe, dar necompetente critici, politica economică-financiară urmată de banca „Albina” din Sibiu, în România întregită.

Li reproșează „Albinei”, că neînțelegând spiritul vremii și rămânând conservativă în politica sa de afaceri, a întrelăsat să naționalizeze viața noastră economică și să transforme viața industrială și comercială înstrăinată din orașele bănățene și ardelenene într'una românească.

Urmându-și tradiționala activitate pur bancară, de peste 5 decenii — spune „T. B.” — „Albina”, care trebuia să fie cea dintâi între institutele bancare de dincoace de Carpați s'a poticnit (!) și a rămas locului (!) în vreme-ce toate merg înainte.

Ba, și-a schimbat mentalitatea într'o singură direcție. A redus la sume bagatele, „Fondul cultural”, din care dă prea puțin pentru scopuri specifice bănățenești!

Câte aserțiuni, atâtea dovezi de ignoranță! Pe ce lume trăiește autorul șirelor de mai sus și patronii săi? Nu știe unde au dus, pe mai multe bănci ale noastre, unele chiar bănățenești, întreprinderile industriale și comerciale, ce au fondat în ultimii 10 ani?

Ceeace se recunoaște „Albinei” din partea acționarilor săi, a deponenților și și din partea cercurilor specialiste din țară, ca un mare merit, de a se fi știut emancipa de sub curentul nefast al fondării de întreprinderi comerciale și industriale, din primii ani post-belici, ruina atâtor bănci și particulari cu situații materiale înfloritoare mai înainte, și a fi rămas întreprindere pur bancară — critică competentul financiar al „Tribunei Banatului”!

Poticneala, lipsa de activitate și rămânerea pe loc a „Albinei”, de pe urma acestei greșite politici de afaceri, o dovedesc cifrele următoare. I-au crescut în ultimii 9 ani activele dela rotund Lei 41.000.000 la rotund Lei 1.009.000.000, rezervele dela rotund Lei 1.100.000 la rotund Lei 43.000.000, depunerile spre fructificare dela Lei 31.500.000 la rotund Lei 764.000.000, și beneficiile realizate dela rotund Lei 327.000 la rotund Lei 25.500.000, iar dividende a plătit 12%—18% și în anii 1920—1928 20%—24%.

Suma distribuită de „Albina” în acest interval pentru scopuri culturale și filantropice, — după „T. B.” redusă la sume bagatele — a fost de rotund Lei 8.000.000.

Că suma aceasta nu a putut reveni în întregime Banatului, care însă a fost împărțit de sume corespunzătoare, ci a trebuit împărțită cu echitate pe întreg teritoriul unde operează „Albina“, este de sine înțeles.

A nu ști ceti și înțelege importanța acestor cifre dovedește în adevăr starea pe loc a facultății de judecată a financiarului T. B.

Nu ne-am ocupat cu inepțiile „Tribunei Banatului“ fiindcă le-am atribui vreo importanță, căci știm că glasul ei nu pătrunde până la cer, iar între celitorii cu scaun la cap de pe pământ provoacă numai un zimbet de compătimire.

Dacă totuși am ținut să nu treacă fără observările noastre aberațiile debitate, am făcut-o numai pentru a pune lucrurile la punct și a demonstra unde duce „bănăfănișmul“ exagerat și bolnăvicios.

Majorarea taxelor de timbru.

Pentru sporirea veniturilor Statului din anul 1929, deodată cu votarea noului buget se va vota proiectul de lege pentru majorarea taxelor de timbre cu 20%.

Fiind vorba numai de o simplă majorare a taxelor de timbru și nici de cât de o modificare esențială, mărturisim de pe acum că aceasta majorare a produs o mare decepție în cercurile interesate.

Legea timbrului este una dintre acele legi cari a provocat cele mai multe plângeri și aplicarea ei de 2 ani de zile a dovedit necesitatea imperioasă de a o modifica în mod radical.

Actuali membri ai guvernului, advocați practicieni, desigur cunosc toate mizeriile și șicanele noi legi a timbrului și fiscalitatea ei excesivă.

Desigur statul are nevoie mare și momentană de venituri, cheltuielile nu se pot comprima, iar deficitul de până acum este destul de important. Și deși orice majorare a sarcinilor contribuabilului este un motiv justificat de protestare, totuși avem convingerea că nimeni nu ar fi obiecționat majorarea cu condițunea ca nu numai să se majoreze taxele ci să se modifice unele dispozițiuni a legii, cari au cauzat atâtea supărări.

Actuala lege pe lângă că cuprinde unele dispozițiuni nenorocite și aproape imposibile de executat în practică, impunerea actelor este foarte variată și de multeori confuză, astfel că fiecare organ chemat să perceapă sau să controleze timbrarea actelor, în unele cazuri aplică legea în mod diferit, iar Comisiunea centrală pentru aplicarea legii timbrului, chemată să lămurască dispozițiunile obscure — foarte numeroase de altcund — în tendința ei de a favoriza totdeauna

interesele fiseului, chif că vine în contradicție cu legea însăși sau chiar cu dispozițiunile constituționale (de ex. impunerea intabulării dreptului execuțional în Ardeal) se erigează în organ legislativ, creind o formală nouă lege, anexa acelei votate de Parlament.

Impunerea taxelor trebuie simplificată și în special perceperea lor. În acest caz contribuabilii vor suporta ușor majorarea cu 20%, câștigând în schimb mult prin simplificarea bazelor de impunere.

Atât am mai dori să observăm că nu credem de potrivit de a se majora toate taxele cu 20%. Sunt taxe cari după modesta noastră părere ar trebui micșorate iar nu majorate și în schimb sunt alte taxe cari pot fi majorate mult peste 20%. În genere am dori o scară progresivă, ceea ce este și mai echitabil și și democratic în același timp.

Uniunea advocaților din România — a cărei conducere în majoritate este compusă din oamenii partidului de la guvern, — a convocat o adunare de protest contra acestei legi, care a dat o lovitură și mai grea bunului mers a justiției.

Calea și scopul politicii bancare săsești.

Am avut ocazia să arătăm și să apreciem, în coloanele acestei reviste, acțiunea de concentrare a băncilor compatrioților noștri Sași. Am numit atunci acțiunea aceasta o acțiune sănătoasă, care va fi de folos nu numai poporului săsesc, ci și întregii noastre economii naționale.

Ca motivare și justificare a acțiunii de concentrare prin fuziuni întreprinsă de băncile săsești; Dir. gen. a Cassei generale de păstrare din Sibiu dl Hans Bergleiter, publică, sub titlul de mai sus, în numărul de Crăciun al ziarului „Sieb. Deutsches Tageblatt“ din Sibiu, un remarcabil articol, din care, pentru interesul ce prezintă declarațiile sale și pentru noi, extragem următoarele:

Toate băncile săsești din Ardeal, împreună, au avut la 1923 capital propriu 42.2 milioane Coroane aur și capitaluri străine peste 329 milioane Coroane aur.

În anul 1927, totalitatea acelorasi bănci a avut, calculat în aur, Lei 12.8 milioane capital propriu și au administrat 56 milioane Lei aur, capitaluri străine. Din cifrele acestea rezultă o diminuare a puterii financiare a băncilor săsești față de timpurile antebelice. Lipsind și capitalurile străine, atrase înainte de izbucnirea războiului mondial, prin emiterea de scrisuri fonciare, operațiune în situația schimbată de azi, cu totul

exclusă, băncile săsești, sub forța împrejurărilor au fost nevoite să se razime numai pe forțele proprii, adică pe capitalurile populației săsești. Și putând obține numai credite cu termene scurte, au fost nevoite a se transforma în instituții de credit mobilier.

Cu toată concurența aprigă, cu care au avut să lupte, băncile săsești au reușit să-și sporească dela 1920—1927, capitalul propriu dela Lei 846 milioane la Lei 511 milioane și stocul depunerilor dela Lei 243 milioane la Lei 218 miliarde, ceea ce reprezintă de sigur un progres remarcabil. Cu atât mai remarcabil — zice dl Bergleiter — cu cât a fost realizat singur numai din puterea proprie a poporului săsesc și fără a fi nevoite să-și sacrifice independența, cum s'a întâmplat cu alte bănci minoritare din țară.

Scopul urmărit prin concentrarea băncilor săsești este de a asigura deplina independență a acestor bănci și ale da puțința să pregătească vieții economice săsești calea unei noi ascensiuni.

Poporul săsesc a pornit, pe calea sănătoasă a concentrării capitalurilor în mai multe grupuri de bănci, prin ceea ce s'au delăturat pentru viața sa națională numeroasele primejdii inerente unui monopol bancar.

Scopul este să se creeze institute de credit, cari, ca putere financiară, să ajungă a fi ceea ce au fost băncile săsești antebelice, și asemenea acestora, să poată fi folositoare poporului săsesc și economiei sale naționale.

Fără de nizuințele cetățenilor noștri Sași de a se întări economic prin crearea de puternice fortărețe economice proprii, nu putem decât să dorim, ca aceste nizuințe să fie încoronate de succes.

Căci știut este, că prosperitatea unei țări atârână de bunăstarea materială a cetățenilor săi.

Impozite. Legea timbrului.

Comisiunea centrală a timbrului a dat următoarea decizie: Prin legea votată de Corpurile Legiuitoare ce se va promulga astăzi, cu începere dela 1 Ianuarie 1929, taxele de timbru și impozitele proporționale și progresive (succesiuni) prevăzute în legea din 1 Maiu 1927 și cea modificatoare din 1 Iulie 1928 s'au sporit cu 20%, cu excepția taxelor de timbru mai mici de 1 Leu. La taxele de timbru (art. 4—14 inclusiv) astfel sporite fracțiunile mai mici de 0.50 se vor socoti drept 0.50, iar fracțiunile ce trec de 0.50 drept 1 Leu, spre exemplu: o chitanță, taxabilă astăzi cu 1 Leu se va taxa cu 1.50 în loc de 1.20 cât s'ar fi cuvenit aplicând sporul de 20%, iar o filă de registru taxabilă astăzi cu 3 Lei se va taxa cu 4 Lei și nu cu 3.60. Prin derogare dela art. 31 atât taxa timbrului cât și impozitul proporțional dela art. 14 se pot completa: în momentul facerii actului prin aplicare

de timbre mobile. Exemplu: o poliță taxabilă cu 3 Lei se va putea face pe formular de 2.50 completându-se impozitul cu un timbru mobil de 50 bani aplicabil în locul semnăturii și anulându-se prin semnătură.

Invitare le abonament și rugare.

Adresăm tuturor abonaților și sprijinitorilor de până acum ai Revistei noastre rugarea, să binevoiască a-și înnoi din bună vreme abonamentul pe 1929, iar cetitorilor, cari încă n'ar fi abonați, să intre în șirul abonaților noștri, dând astfel sprijinul material necesar acestui vechiu organ de publicitate financiar-economică.

Rugăm îndeosebi direcțiunile institutelor de bani și ale întreprinderilor etc. să se folosească de coloanele revistei noastre pentru publicarea anunțurilor lor oficiale, cum sunt bilanțul anual, convocarea adunării generale, concurse etc. Manuscrisele publicațiilor menite să apară ca inserțiuni, rugăm a le expedia astfel, ca să ajungă în posesiunea noastră cel puțin cu 3 zile înainte de ziua expediției regulate a revistei noastre, care este ziua de Sâmbătă.

Abonații: institute ori particulari, cari sunt în întârziere cu plata abonamentului, sunt rugați ca deodată cu înnoirea abonamentului să achite și restanța de abonament.

Prețul abonamentului pe an având în vedere scumpetea hârtiei, a tiparului și a expediției postale etc. s'a fixat în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500—, pentru particulari Lei 400—, pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300—. În străinătate Lei 800—.

Taxa inserțiunilor s'a fixat cu Lei 6— de fiecare em. □

Sumele designate pentru abonament și inserțiuni, rugăm a le asigna la Banca „Albina” Sibiu, pentru contul „Revistei Economice”.

Redacțiunea și administrațiunea se află în Sibiu, Strada Bayer No. 1—3.

Administrațiunea

CRONICĂ.

Cătră cetitori. Cu numărul de față „Revista Economică” intră în anul al XXXI-lea al existenței sale.

Program din prilejul acesta nu prezentăm cetitorilor noștri.

Programul nostru este destul de cunoscut din trecutul de 31 de ani al acestui organ.

Vom continua să redigiăm „Rev. Econ“ în spiritul și în forma din trecut.

Repetăm, și cu ocazia aceasta, apelul ce am adresat în numărul nostru ultim din anul expirat, către toți, ceice manuiază peana și îi preocupă chestiunile noastre financiare-economice, să ne dea concursul, să putem redigia și edita aceasta revistă în condițiile, cele mai bune posibile.

Urcarea capitalului social la banca „Albina“ Sibiu. Consiliul de administrație a acestei bănci, întrunit la 29 Dec. 1928, în ședință plenară, a decis să propună proximei adunări generale ordinare a băncii *sporirea capitalului social cu Lei 50 mil. la Lei 100.000.000.*

După informațiile ce avem, acționarii vor avea drept să semneze din noua emisiune atâtea acțiuni, câte acțiuni vechi au pe numele lor.

Cursul de emisiune va fi pentru acționari Lei 500— plus Lei 50 — spese de emisiune.

Terminul de subscripțiune 15 Aprilie 1929.

Acțiunile integral plătite până la 30 Aprilie 1929, vor beneficia, pe anul 1929, de un dividend egal cu acțiunile vechi

La subscripțiune se va plăti 30% = Lei 150— din capital de fiecare acțiune și spesele de emisiune de Lei 50—.

Vărsămintele următoare în două rate în cursul anului 1929.

Pentru vărsămintele făcute în rate se vor bonifica acționarilor 12% dobânzi.

Acțiunile nesemnate de vechii acționari, până la termenul fixat, se vor vinde ulterior, pe cursul, cel va fixa Consiliul de administrație, cu preferință vechilor acționari și apoi și la neacționari.

Subscripțiunea și vărsămintele se vor face la Centrala și la Sucursalele „Albinei“.

Senatori ai Camerelor de comerț și industrie au fost aleși, la 10 crt. Domnii *Ioan I. Lăpedatu*, director la Banca Națională a României București. *Ionel Comșa*, dir. gen., la Banca Centrală pentru Industrie și Comerț, Cluj și Ing. *C. Radu Mircea*, directorul gener. U. G. I. R. București.

Director la Banca Națională Sucursala Tg.-Murăș a fost numit, în locul dlui *C. Rădulescu*, înaintat și mutat la Suc. Galați dl *Lucian Cioranu*, până acum șef-contabil al acelei Sucursale.

Stabilizare fără împrumut? Organele de publicitate ale guvernului anunță, că guvernul

este hotărât să facă stabilizarea monetei noastre indiferent de împrumut — dacă tratativele în vederea contractării împrumutului vor mai ținea mult.

Stabilizarea ar urma să se facă la începutul anului viitor, va să zică peste câteva zile și anume pe cursul zilei, la care Leul este de fapt stabilizat deja de multă vreme.

Operațiunea stabilizării va fi garantată de cele 14 bănci mari de emisiune semnatare a acordului și cari au deschis țării în acest scop un credit de 25 mil. Dollari. Înregistrăm știrea așa cum o găsim în ziarele din capitală.

Societățile de asigurare din România au plătit în anul 1927, ca pagube cauzate de foc în total suma de Lei 565.700.000.

Pagubele totale cauzate de incendiu în 1927, au fost evaluate la Lei 1,052,000,000. iar suma totală a asigurărilor a fost de Lei 744 mil.

Numărul cazurilor de incendiu a fost de 3680 din cari 1011 la orașe și 2669 la sate.

Un institut pentru cercetări economice a luat ființă nu de mult în Budapesta.

Impotriva sporirii impozitului pe venitul global s'au manifestat întreaga opinie publică. După încheierea revistei noastre cetim critica ziarelor amice, în orice caz binovoitoare guvernului, astfel „Curentul“ prin condeiul deputatului *dl Pamfil Șeicaru*, „Cuvântul“ și „Adeverul“, ajung la aceleași concluziuni ca și noi în articolul nostru: „Nouile legi financiare“.

Situațiunea sumară a Băncii Naționale a României

Extragem din ultima situațiune sumară, dela 15 Dec. 1928, a Băncii Naționale următoarele poziții:

Activ	Lei
Aur monete și lingouri, etc.	7.539,950.853
Argint și diverse monete	5,015.367
Portofoliul român și străin	9.340,800.172
Împrumuturi pe efecte publice, warante etc.	911,571.560
Centrala Băncilor Populare și Cooperativelor de producție și consum .	1.952,781.032
Casele de împrumut pe gaj agricultorilor	214,964.928
Conturi curente	2.676,144.781
Datoria Statului	10.678,975.705
Efecte publice	280,634.198
Imobile	326,470.062

Mobilier și mașini de imprimare	55,087.876
Cheltuieli de administrație	154,065.276
Confuri de valori	1.173,385.526
Conturi diverse	1.390,978.444
Totalul activelor	36.700,825.780

Pasiv

Capital	100,000.000
Fonduri de rezervă diverse	660,683.453
Bilete B. N. R. în circulațiune	20.933,990.118
Beneficiul net al semestrului I	62,468.925
Conturi curente și recepise la vedere	1.561,787.527
Conturi diverse	3.594,290.877
Ministerul Finanțelor.—Bonuri de tezaur	6.623,713.333
Ministerul Finanțelor.—Fond de lichidare	2.869,084.718

Efecte și alte valori de restituit

Efecte și alte valori în depozit și păstrare	1.643,329.403
Bonuri de tezaur în gaj p. Imprum. Statului	6.609,620.000
Efecte și alte valori în gaj	4.666,468.774

Taxa:	Scout	6%
	Dobânda	7%

Cursul Valorilor la București

la 3 Ianuarie 1929.

EFACTE

	Dob. anuală	Cursul
Rentă 1913 original	4 ¹ / ₂	180—200
Rentă 1913 duplicate	4 ¹ / ₂	80—85
Seriș Rurale	5	57—57 ¹ / ₂
Seris Urb. București	5	54 ³ / ₄ —55
Seris Urb. Iași	5	53 ¹ / ₂ —54
Comuna București	4	60—65
Comuna București	5 ⁰ / ₁₀	70—75
Imprumutul Național 1916	5	76—77
Imprumutul Unirii 1919	—	65—66
Imprumutul Rețacerii 1920	5	64—65
Rentă împroprietăririi	5	57 ³ / ₄ —58
„ 1903 original	5 ⁰ / ₁₀	140—150
„ 1903 duplicate	5 ⁰ / ₁₀	90—95

BĂNCI

	Val. nom.	Cursul
Banca Națională	500	12400—12500
Marmorosch Blank & Cie	500	1550—1560
Românească	500	1180—1190
„ pui	500	1010—1025
De Scout	500	460—470
Comerc. Română	500	2000—2200
Credit Român	500	1230—1240
Generală	500	800—810
Vilicola	500	470—480
Comerț Craiova	500	975—1000
Com. Ital. și Rom.	500	825—850
Albina Sibiu	500	1100—1150

	Val. nom.	Cursul
Carpaților	500	400—410
Franco-Română	500	400—420

ASIGURĂRI

Dacia-România	2000	7200—7800
Națională	500	1050—1100
Generală	500	2700—2750
Agricola	500	1150—1200
Steaua României	500	980—1000
Prevederea	200	700—800
Soc. Urania	1000	2000—2100

PETROLIFERE

Steaua Română	500	1760—1780
Astra Română	500	3150—3175
Speranța opt.	500	1275—1300
Speranța pui	500	720—750
Petrol Blok	500	380—390
Petrolul Rom. opt.	500	870—880
Petrolul Rom. (pui)	500	500—520
I. R. D. P. opt.	500	550—555
I. R. D. P. III vărs.	500	420—430
Concordia	250	1620—1750
Creditul Minier	500	1195—1200

DIFERITE SOCIETĂȚI

Reșița	500	890—895
C. Tramv. Buc.	500	1160—1170
Govora-Călimănești purtător	200	210—230
Govora-Călimănești nom.	200	210—230
Cartea Românească	500	400—405
Creditul Technic purt.	500	515—525
Creditul Technic nom.	500	515—525
Letea opt.	500	980—1000
Clădirea Românească	500	930—940
Mica ex. cup.	500	770—780
Carpatina	500	1010—1020
Credit Industrial	1000	1050—1060

MONEDE EFECTIVE

Dolari	166—166.50
Sterline	810—813—
Lirete	8.70—8.80
Cor. cehe	4.90—4.95
Franci francezi	6.57—6.62
Franci belgieni	4.60—4.70
Franci elvețieni	32.25—32.75
Mărci germane	39.75—40—
Zlofi	19.00—19.50
Șilingi austr.	23.75—24—
Pengő	29.25—29.75
Dinari	2.90—2.95
Leva	1.20—1.22
Drachme	2.07—2.12
Lire otomane	82.50—83.50
Napoleon	655—660—